

Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin

HỎI để học – ĐÁP để biết.

Tin Mừng CHÚA NHẬT XX TN năm A

“Này bà, lòng tin của bà mạnh thật” (Mt 15,21- 28)

Hỏi :

1. Mời bạn ghi ra những điểm nổi bật của người đàn bà Ca-na-an ?
2. Nhiều người đến với Chúa nài nỉ xin xỏ chuyện này chuyện kia mà chẳng bao giờ xin được. Mọi người nói là thiếu lòng tin. Theo bạn, làm sao để có lòng tin ?

I. GIA ĐÌNH LINH TÔNG

- Chú Hoàng Thu : Xin Đáp

1/ Ở nhiều nước phương Tây, chó là loài thú cưng, có thức ăn riêng, có khi còn được đem đến nhà thờ để nhận phép lành vào dịp lễ kính Thánh Phanxicô thành Assisi. Nhưng theo phong tục người Việt, chó thường là con vật nuôi để trông nhà và chỉ được ăn đồ thừa, thỉnh thoảng cũng được đưa lên mâm cỗ để “làm phép!” Trở lại Tin Mừng, người phụ nữ Canaan quả là một người can đảm và kiên trì. Dù bị thử thách, bà vẫn nài xin; không tự ái trước câu trả lời khó nghe của Chúa mà bỏ đi; không thuộc dân Do Thái nhưng vẫn tin Đức Giêsu có thể cứu giúp; không xin cho mình mà xin cho đứa con gái bị bệnh. Quả là một người có lòng tin mạnh mẽ!

2/ Riêng con, nhiều người đến với Chúa xin xỏ chuyện này chuyện kia mà không được, không có nghĩa là họ không có lòng tin. Có khi Chúa khép cánh cửa này lại để mở một cánh cửa khác mà mình chưa nhận ra. Đức tin giống như ngọn lửa, cần được chăm sóc nuôi dưỡng mỗi ngày.

- Sr. Huê (Úc) : Xin trả lời câu hỏi của OTC đây:

1) Những điểm nổi bật là: Bà đã coi nỗi đau đớn của con mình là của chính mình để sẵn sàng xin Chúa Giêsu cứu chữa, và khi Chúa Giêsu nói những câu như thách thức bà, thì bà đã dám hiên ngang trả lời với thái độ khiêm nhu và tin tưởng. Chứ bà không run rẩy và quỵ lụy sợ hãi.

2) Thừa OTC, câu hỏi này chính xác lắm vì đã từng xảy ra cho nhiều người. Có khi chỉ xin theo ý riêng mình, tuy nhiên vì là con người, khả năng còn hạn hẹp, và rất thiếu thốn, nhưng không biết mạnh dạn và tin tưởng như người đàn bà Ca-na-an. Vậy để có lòng tin thì hãy học hỏi Kinh Thánh và năng cầu Thánh Thể, vì chỉ có nơi đó mới bồi dưỡng thêm lòng tin, và tin rằng Chúa đang ở với ở cùng và ở trong thì chẳng có gì là lo lắng hay sợ hãi chi.

- Chi Thủy Tam Hà Con xin chia sẻ

1- Những điểm nổi bật của người đàn bà Ca-na-an. Xuất thân “ngoại đạo” nhưng quyết tâm tìm đến Chúa. Lòng thương con mãnh liệt Bà đến xin Chúa không phải vì bản thân, mà vì đứa con gái bị quỷ ám. Nỗi đau của con trở thành động lực khiến bà không bỏ cuộc. Khiêm nhường và bền bỉ

2- Lòng tin (đức tin) không phải là thứ “xin là có”, cũng không phải là phép thuật để buộc Chúa phải ban cho điều mình muốn. Nhiều người đến với Chúa theo kiểu “nài nỉ xin xỏ” nhưng không được, rồi kết luận “thiếu lòng tin”. Khi con cầu nguyện, con thành thật với Chúa thay vì chỉ “xin xỏ” và nhìn lại những gì Chúa đã hành động trong con dù là nhỏ. Chấp nhận rằng Chúa trả lời cho con theo nhiều cách

- Thím Thu Úc Xin thưa

1-, Điểm nổi bật của người đàn bà Ca-na-an là lòng tin thật mạnh mẽ. Khi bị Chúa thử thách, bà vẫn van xin cách khiêm nhường, không tự ái và không bỏ cuộc, dù có lúc Chúa dường như im lặng. Bà chấp nhận thân phận của mình. Là người ngoại đạo, bà vẫn tin Đức Giê-su có quyền năng cứu độ và tin vào lòng thương xót của Chúa. Lời cầu xin của bà phát xuất từ trái tim của một người mẹ có tình yêu thương con rất sâu sắc. Bà không xin cho bản thân mình, nhưng xin cho người con đang đau khổ. Nỗi đau của con cũng chính là nỗi đau của người mẹ. Qua bà, con cảm nhận được Đức Tin thật sự không phải khi cầu xin mà Chúa đáp lời ngay, nhưng là khi Chúa im lặng mà con vẫn không bỏ cuộc, vẫn tin tưởng và phó thác vào Chúa

2- Theo con, để có lòng tin, con tập tìm Chúa mỗi ngày qua lời cầu nguyện. Xin Chúa ban thêm lòng tin cho con, không chỉ khi gặp khó khăn, thử thách, mà ngay cả trong những lúc vui vẻ và bình an. Con tập biết tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh, cũng lắng nghe Lời Chúa qua

những bài giảng về Tin Mừng. Con nghĩ chỉ có khi mình tìm đến Chúa, biết lắng nghe, tâm hồn mình sẽ được nuôi dưỡng và lớn lên từng ngày.

II. GIA ĐÌNH GẶP GỠ

- Chị Xuân Ban Mê : Con xin trả lời :

1/ Điểm nổi bật nhất của người đàn bà Ca-na-an là đức tin, sự khiêm nhường. Dù bà là dân ngoại, khi phải đối mặt với sự im lặng lẫn lờ từ chối từ Đức Giêsu, bà vẫn không tự ái hay phật lòng, bà vẫn một lòng tin tưởng tuyệt đối vào quyền năng và lòng thương xót của Chúa, và bà được chính Đức Giêsu khen ngợi. "Này bà, lòng tin của bà mạnh thật, bà muốn thế nào sẽ được như vậy."

2/ "Trước hết hãy tìm kiếm nước Thiên Chúa và đức công chính của ngài, còn mọi thứ khác ngài sẽ ban thêm cho." Nhiều điều chúng con xin, Chúa không cho, có thể điều đó làm tâm hồn con xa rời Chúa hoặc kiêu ngạo. Chúa giữ lại những điều ấy để bảo vệ linh hồn con người.

- Chị Lan Tân Hà : Dạ con xin chia sẻ :

1/ Điểm nổi bật của bà Ca-na-an này là: bà luôn luôn mang trong tim của bà nỗi đau của chính người con, cũng là nỗi đau của bà ! khi bà thưa với Chúa. Xin đủ lòng thương tôi, cho dù Chúa làm ngơ và còn từ chối ! nhưng bà vẫn tin tưởng tuyệt đối vào Chúa.

2/ Đọc câu hỏi này làm con nhớ lại những chuyện ngày xưa của con. Khi con chưa được Chúa hoán cải con cũng xin lỗi nhải đủ mọi thứ và còn xin cả những cái Chúa ban cho con từ lâu rồi mà con vẫn không nhận ra ! Nhưng bây

giờ con đã được Chúa biến đổi. Con nhận ra con được Chúa cho con chính bản thân của Chúa cho đến giọt máu cuối cùng của Chúa nên con chỉ biết dâng lên Chúa tạ ơn, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương.

- Chi Hoa Tân Hóa : Dạ con xin đáp :

1. Dạ Con nhận ra có ba điểm nổi bật nơi người đàn bà Ca-na-an . Thứ nhất là tình mẫu tử thiêng liêng dành cho con mình đến nỗi quên cả sợ hãi để đến cầu xin Đức Giêsu. "con gái tôi bị quỷ ám khổ sở lắm". Thứ hai là sự kiên trì " xin Thầy bảo bà ấy về đi, ví bà cứ theo chúng ta mà nài xin mãi". Thứ ba điểm nổi bật nhất Tin Mừng nhấn mạnh là lòng tin mạnh mẽ của bà "này bà, bà có lòng tin mạnh thật! bà muốn thế nào,thì được như thế ấy". Bà đã khiêm nhường đáp lại lời Thầy Giêsu mà không hề cảm thấy tự ái, xấu hổ hay tủi thân, với một niềm tin mãnh mẽ và cuối cùng với tất cả những yếu tố trên, bà đã được đền đáp xứng đáng.

2. Dạ theo con để có lòng tin trước hết con cần có một đời sống tương quan mật thiết với Chúa, sống sự hiện diện của Ngài mọi lúc mọi nơi. Đặc biệt gắn bó với Chúa trong cầu nguyện, Lời Chúa và nhất là thăm dự Thánh Lễ để trực tiếp gặp gỡ Ngài nơi Bí Tích Thánh Thể, có như vậy đời sống đức tin mới được nuôi dưỡng và vững mạnh, nhờ có Chúa luôn đồng hành. Cuộc đời có Chúa rồi thì khi gặp phải nghịch cảnh, khó khăn, hàm oan con mới có được sự bình tĩnh mà đón nhận những điều đó tổng bình an.

- Chị Miễn Hồ Nai : Con xin trả lời

1- Điểm nổi bật của người đàn bà Ca-na-an này là được Chúa khen. Nay bà lòng tin của bà mạnh thật, vì bà tin tưởng, khiêm nhường, bền chí kiên trì đến tận cùng, phải nói là Lì cho dù Chúa có trả lời thế nào đi nữa, cho dù Chúa im lặng tỏ ra chai đá, thì bà vẫn một lòng cậy trông và cuối cùng Chúa phải thua vì cái Lì của bà. Bà muốn sao thì được như vậy. Còn con, Chúa ơi điểm nổi bật của con lúc này là cái gì ? Con có khao khát sống cái Lì được như bà này không ,?

2- Vâng đúng là thiếu lòng tin thật bởi vì chỉ xin xỏ theo ý riêng mình, mà ý riêng mình thì thường hướng đến cái sung sướng, hưởng thụ ở cái nước thế gian này nên nài nỉ Chúa không cho thì lòng tin yếu đi, có khi mất luôn. Một khi đã tin vào một Thiên Chúa yêu thương, thì tin tưởng, khiêm nhường, kiên trì bền chí đến cùng, Chúa sẽ có cách của Chúa để tôi à ra được rất bình an và hạnh phúc

- Chị Liên Sóc Trắng, Con xin trả lời.

1. Điểm nổi bật của người đàn bà : Là người Ca-na-an goá chồng ở vậy nuôi con, bao nhiêu hy vọng niềm vui đều trông mong nơi người con này. Thế mà bây giờ bệnh nặng hết thuốc chữa, bà chạy lại kêu xin Chúa, ban đầu Chúa chưa nhận lời, các môn đệ thấy vậy liền xin Chúa cho bà, cũng chưa thuyết phục được. Chúa lại muốn thử bà lần nữa nên mới nói “không nên lấy bánh mà ném cho chó con” Câu này làm Chúa khen bà và Chúa đã nhận lời: lòng tin của bà mạnh thật, bà tin sao thì được như vậy. Lòng tin mạnh mẽ vượt qua rào cản không còn phân biệt ngoại giáo

hay đạo giáo . Tình thương Chúa thì bao la nhưng ơn Chúa sẽ tuôn đổ trên những ai hết lòng trông cậy vào Chúa, bà đã được toại nguyện .

2. Nhiều người đến với Chúa xin đủ thứ nhưng không biết mình đang xin gì, muốn Chúa thực hiện theo ý cá nhân mà không để cho Lời Chúa hướng dẫn vì Chúa biết con người cần và thiếu những gì ? Có điều xin Chúa không được ngay nhưng lòng tin còn được thử thách qua nhiều năm tháng. Kiên trì và cầu nguyện với Chúa mỗi ngày. Có Chúa lập đầy thì những sự thể gian sẽ rơi rụng dần .

III. GIA ĐÌNH ĐỒNG TÂM

- Chi Hương Ngọc Đồng : Con xin đáp.

1/ Bài Tin Mừng hôm nay những điểm nổi bật nhất là người mẹ xứ Ca- na- an, bà là người dân ngoại, nhưng có một lòng tin thật mạnh mẽ, vì tình thương tình mẫu tử thật cao vời, tuy bà không tôn thờ Thiên Chúa, nhưng vì tình yêu thương bà dành cho người con gái mà bà đã bất chấp mọi khó khăn ngại ngùng để chạy đến với Chúa tha thiết kêu xin rằng. Lạy Ngài, là con vua Đa vít xin đủ lòng thương tôi, lời cầu xin của bà thật chân thành thống thiết, bất chấp câu hỏi của Chúa, bà đáp lại lời Chúa thật quả quyết và chân thật. (Thưa Ngài, đúng thế, nhưng mà lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn trên bàn chủ rơi xuống). Lòng tin của bà thật đáng quý trọng. Nhờ lòng tin của bà mạnh thật đối với Chúa mà con gái bà được Chúa cứu chữa khỏi bị quỷ ám.

2/ Dạy thưa để có một Đức Tin vững mạnh con cần có đời sống kiên trì cầu nguyện mỗi ngày gặp Chúa Giê-su

Thánh Thể, gặp Chúa mà không cách nào có thể gỡ Chúa rời khỏi lòng con được như vậy mới có một Đức Tin thật son sắt, một Đức Tin thật vững mạnh, con vững tâm tin tưởng phó thác vào lòng thương xót của Chúa. Quan trọng nhất là có lòng yêu mến Chúa trên hết mọi sự ở thế gian, dù trong mọi hoàn cảnh và trong mọi sự mà nhân danh Đức Giê-su Ky-tô để tạ ơn Chúa, con tin tưởng sống với sự hiện diện của Chúa mọi lúc mọi nơi, có Chúa ở trong con và con được ở trong trái tim yêu thương của Chúa. Có Chúa là có tất cả rồi Bồ nhĩ !.

- Chị Hoàng Ngọc Đồng Dạ con xin thưa :

Tình mẫu tử và tình phụ tử là cao quý nhất. Một tình yêu thương mà Thiên Chúa đã gieo vào lòng con người. Người đàn bà trong Tin Mừng dù chưa biết Đức Giêsu nhưng vì nghe Danh ngài đâu đó đã chữa cho nhiều người được khỏi bệnh tật. Bệnh của con bà lại là do quỷ ám nên bà cũng như những người khác phải đến với thầy cao tay mới hy vọng trừ được quỷ... Cứ yên tâm lòng tin của con sẽ cứu con. Vâng qua đó cũng cho con một bài cứ kiên trì khao khát và yêu mến Chúa để một ngày nào đó chính vì tình yêu sẽ giải thoát cho con người không những về bệnh phần xác mà còn giải thoát cho con người về những bệnh tật tâm hồn. Chính Chúa đã cất công xuống trần gian để giải thoát cho con người khỏi cả cái chết đời đời. Qua đó cho con có một lòng cậy trông kiên vững để mỗi ngày đức tin con sẽ vững mạnh, tức là sống tương quan gắn bó với Chúa mật thiết hơn.

- Chị Bạch Huệ Ngọc Đồng Con xin trả lời :

Trông cậy và phó thác Chúa biết rõ con đang cần gì Ngài sẽ ban cho.

Theo con, điểm nổi bật của người đàn bà Canaan là tình yêu. Bà yêu con như yêu chính mình, nên con đau lòng mẹ xót xa, đau trong nỗi đau không thể cầm lòng được. Bà biết Chúa hay cứu giúp mọi người, nên đến kêu xin, lòng tin của người mẹ vững vàng kiên định, là chìa khoá mở cánh cửa lòng thương xót của Thiên Chúa. Thiên Chúa là Tình Yêu. Mỗi ngày con tập chiêm ngắm Tình Yêu Chúa qua Bí Tích Thánh Thể, Lời Chúa sẽ soi dẫn, Chúa ở với ở cùng sẽ bồi dưỡng đức tin cho con. Cứ yêu đi rồi muốn làm gì thì làm, tình yêu đủ lớn thì không ngại gì cả...

IV. NHÓM ACC Sài Gòn

- Chị Tùng Nguyễn : Dạ con xin trả lời:

1/ Những điểm nổi bật của người đàn bà Canaan là: Bà người ngoại đạo mà có lòng tin vào Chúa Giêsu. Bà đến với Thầy Giêsu, bị Thầy từ chối thẳng thừng, vậy mà bà vẫn nhẫn nại, kiên trì trong lời cầu xin của mình “Lạy Ngài là con vua ĐaVít xin cứu giúp tôi...”. Vì lòng yêu thương con gái, bà đã vượt qua tất cả bằng sự khiêm tốn, bằng cả lòng tin, bà lại van xin Thầy Giêsu lần nữa: “Lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn từ bàn chủ rơi xuống” . Cuối cùng Thầy Giêsu phải nhìn nhận đức tin của bà, và Người đã tỏ lòng thương xót bà. Chính lòng tin của bà đã cứu chữa con gái bà.

2/ Qua câu chuyện của người đàn bà xứ Canaan, cũng là bài học cho con về lòng kiên nhẫn trong cầu nguyện. Cần tin tưởng vào Chúa, cần luôn sống kết hợp mật thiết với Chúa. Lúc gặp khó khăn thử thách cần kiên trì, Chúa sẽ không bỏ rơi con. Nhờ đó đức tin của con ngày càng lớn lên trong Thánh Ý của Thiên Chúa.

- Chi Ngọc Sương Thừa Cha con xin đáp:

1/ Tin Mừng Chúa Nhật XX TN năm A nói về người đàn bà Ca-na-an là người ngoại đạo, nhưng bà tin tuyệt đối Đức Giêsu là Con Vua Đa-vít, là Đấng Mêsia. Vì thương con gái bị quỷ hành, bà đã cất tiếng kêu xin Ngài thương xót. Dù Chúa im lặng, rồi trả lời như từ chối, bà không bỏ cuộc, không giận hờn. Bà quỳ xuống, nài xin đến cùng. Và câu nói của bà thật là cảm động: “Lạy Ngài, đúng thế. Nhưng chó con cũng được ăn những vụn bánh rơi từ bàn chủ.” Bà không đòi nhiều, chỉ xin một chút vụn tình thương thôi, vì tin rằng Thầy sẽ không tiếc. Và Thầy đã ban, con gái bà được khỏi, dù Ngài không đến gặp mặt. Điểm sáng nơi bà là: lòng tin, khiêm nhường và kiên trì vào Đấng Mêsia.

2/ Lòng tin là phương tiện duy nhất nối liền chúng con với Chúa. Cây cầu ấy không chắc chắn bởi sức của bản thân chúng con, nhưng chắc chắn bởi tình yêu của Ngài. Ngài chỉ cần con chịu bước đi, và chính tay Ngài sẽ nâng đỡ, ôm lấy con khi bị hụt chân. Nhiều người nói "thiếu lòng tin nên xin không được". Nhưng thật ra lòng tin không phải là "xin cho được". Lòng tin là dù không được như ý, vẫn tin Chúa thương và đang làm điều tốt nhất cho ai tin

thật. Qua người đàn bà Ca-na-an, Chúa dạy con: Cứ tin dù bị từ chối – tin có khiêm nhường – tin có kiên trì và quan tâm đến người khác. Chỉ cần một chút ân sủng nhỏ nhoi từ Ngài ban xuống cũng đủ để cứu rỗi, biến đổi hoàn toàn số phận của người từ tối tăm bước ra ánh sáng.

V. NHÓM ACC Buôn Ma Thuột

- Chi Phuong Mai Dakmil : Thừa Cha con xin trả lời ạ

1/ Điểm nổi bật ở người phụ nữ Canaan, bà là người ngoại giáo mà lại đặt niềm Tin tuyệt đối vào Thầy Giêsu để kêu van nài xin Chúa chữa lành cho con của mình và Bà đã được như ý..

2/ Nhiều người xin Chúa mà chẳng được vì họ không nhận ra ơn Chúa ban cho họ. Chúa có rất nhiều cách để trao ban nhưng vì mình không nhận ra đó thôi. Không phải thiếu niềm tin nhưng là không mở lòng và mở mắt để thấy Tình yêu Chúa thật tuyệt vời, qua một thời gian mới nhận ra thánh ý và đường lối của Chúa dành cho mình những gì tốt đẹp nhất. Theo con để có lòng tin là phải biết Chúa luôn yêu thương và đặt trọn niềm tin thác vào Người,

- Chi Isave Mỹ : Xin trả lời

Tình thương của người mẹ quá lớn với con cái của bà. Bà đã bắt chập sự chất vấn của Chúa. Bà can đảm, cậy trông và nài xin để Chúa xiêu lòng và đã chữa lành cho con bà

Lòng tin khg phải tự nhiên mà có, nhưng nhờ học hỏi và chịu nhiều thử thách đau khổ. Biết cầu nguyện và phó thác vào Chúa thì niềm tin sẽ chiến thắng.

VI. NHÓM CBC-CIV. CỘNG ĐOÀN GẤP GỖ

- Anh Thiên Tam Hà. Xin trả lời

Con xin trả lời theo hướng không đồng nhất “xin không được” với “thiếu lòng tin”, vì lòng tin không phải là cách để buộc Chúa làm theo điều mình xin, nhưng là xác tín rằng Chúa yêu thương và luôn hành động vì điều tốt nhất cho mình.

1. Những điểm nổi bật nơi người đàn bà Ca-na-an. Có thể thấy ít nhất 6 điểm nổi bật: * Một lòng tin tưởng vào Thầy Giêsu: Bà gọi Người là “Lạy Ngài, lạy Con vua Đavít”. * Tha thiết cầu xin: Bà không xin cho mình mà xin cho con gái đang đau khổ. * Kiên trì: Chúa dường như im lặng, các môn đệ muốn Người cho bà đi, nhưng bà vẫn không bỏ cuộc. * Khiêm nhường: Bà không đòi hỏi quyền lợi, nhưng chấp nhận mình chỉ như “những con chó con” được ăn những mảnh vụn từ bàn chủ. * Tin vào lòng thương xót của Ngài : Bà tin rằng chỉ cần một chút thi ân của Ngài cũng đủ cứu con mình. * Tình yêu của một người mẹ: Chính tình yêu dành cho con đã giúp bà vượt qua sự từ chối, thử thách và cả sự im lặng. Vì thế, Chúa Giêsu không chỉ khen bà “lòng tin mạnh thật”, mà còn cho thấy một Đức Tin thật luôn đi cùng với sự khiêm nhường, kiên trì và phó thác.

2. Làm sao để có lòng tin? Theo con, Đức Tin không phải tự nhiên mà có, cũng không phải cứ xin nhiều thì sẽ có. Đức Tin cần được nuôi dưỡng mỗi ngày. Sống Đức Tin bằng hành động – yêu thương, tha thứ, phục vụ, bác ái và làm điều tốt. Đức Tin nếu không được sống thì dễ trở

thành lý thuyết. Và con nhận ra; “Đức Tin không phải là tin rằng Chúa sẽ cho con điều tôi muốn; Đức Tin là tin rằng Chúa luôn biết điều gì là tốt nhất cho con, ngay cả khi con chưa hiểu.” Và từ câu chuyện người phụ nữ Ca-na-an, con có thể tự hỏi: “Khi Chúa im lặng, con có còn cầu nguyện không? Khi lời xin chưa được nhận lời, con có còn tin Chúa yêu thương con không?”. Đó có lẽ mới là lúc Đức Tin của con được thử thách và lớn lên.

- Anh Gioan B. Bình Thủ Đức. Thừa cha con xin đáp:

1/ Điểm nổi bật của người đàn bà Ca-na-an? Không phải dân Do Thái - đúng rồi; có nghịch cảnh là con bị quỷ ám. Nhiều người ngoại đạo khác cũng được chữa lành nhưng cái điều nổi bật nhất giữa bà này so với các người khác đó là bà ta làm cho thầy Giê-su lúng túng và từng bước tỏ lộ Thiên tính ! Thầy Giê-su thuộc dòng tộc Vua Đa-vit đúng; Thầy Giê-su mang thân phận con người với nhân tính đơn sơ quá - đôi khi trả lời theo một con người trần thế “chỉ được sai đến với những con chiên lạc nhà Israen” mà chưa khám phá hết ý định của Cha là “ban Con Một để ai tin thì được cứu”; thế là bà đã làm thầy Giê-su phục hồi trí hiểu như một người cha giàu lòng thương xót con cái mình, trái tim như một người mẹ thương con khôn cùng. Giờ đây là điều bà muốn sao thì thầy Giê-su ưng theo. Thầy Giê-su trọn vẹn đã ở cùng ước muốn của bà, ở trong bà, và ở với bà.

2/ Cái câu trend hiện nay của giới trẻ “nếu đời này không rục rở thì sao?” : bây giờ con có không rục rở cũng không có sao, không tin vào Thầy Giê-su mới có sao! Tin vào

thầy là đón Thầy vào lòng - dù có sao cũng chẳng sao!
Cứ từng bước một tìm hiểu ý định của Thầy Giê-su như
con nhỏ theo gót chân cha; cứ từng chút thôi chiếm lấy
tim thầy Giê-su như con thơ bên mẹ hiền!

- Anh Không Nhuận Xin Đáp :

LỜI THỬ THỬ CỦA NGƯỜI PHỤ NỮ CANAAN HÔM
NAY

Chúa ơi, Gánh nặng gian nan, thiếu thốn và ngọt ngào
trong lòng con lúc này... sao giống người phụ nữ Canaan
năm xưa đến thế! Con mệt mỏi rồi, Chúa ơi. Con đã chạy
ngược chạy xuôi... mà chẳng biết chạy về đâu nữa. Rồi
con chạy đến Ngài, mong Ngài giải quyết con túng quẫn
này. Nhưng... dường như chỉ là một sự im lặng khó hiểu.
Mọi sự vẫn bế tắc. Gian nan vẫn chồng chất gian nan. Cuối
cùng, con từ từ quỳ xuống. Hai bàn tay mở ngửa trên đầu
gối. Không mặc cả. Không đặt điều kiện với Chúa nữa.
Con buông mình hoàn toàn vào tay Ngài. Chìm trong thỉnh
lặng... thỉnh lặng... thỉnh lặng... Rồi, Chúa ơi... con bỗng
giật mình vỡ òa: Hóa ra Ngài chưa từng quay lưng đi. Hóa
ra Ngài im lặng để lòng con được thanh luyện, để những
đòi hỏi của con từ từ lắng xuống. Và rồi con nhận ra: Đỉnh
cao của phép lạ không phải là hoàn cảnh lập tức thay đổi.
Mà là khi con ngược mặt lên... con bắt gặp ÁNH MẮT
của Ngài đang nhìn con. Một ánh mắt bao dung. Thấu cảm.
Yêu thương vô bờ. Từ muôn thuở, Ngài vẫn ở đây... vẫn
chờ con biết mở lòng để Ngài ôm lấy và gánh vác cùng
con. Trong ánh mắt ấy, gian nan và thiếu thốn của con vẫn
còn đó. Nhưng lòng con... đã từ từ bình an. Con tin chắc

Chúa yêu con. Và con dám sống tiếp những ngày gian khó này như một người-được-Chúa-yêu.

+ “Này con, lòng tin của con mạnh thật!”

+ Vâng, Chúa ơi... Con chính là người phụ nữ Canaan hôm nay. Đến lúc này con mới chợt nhận ra: Con gian nan tưởng như đường cùng lại có thể trở thành một cơ hội vàng để con trở về mái nhà yêu thương của CHA.

- Anh Trác Sài Gòn. Xin Đáp...

1. Những điểm nổi bật của người đàn bà Ca-na-an trong Tin Mừng Mt 15, 21-28

- Đức tin mạnh mẽ: Bà không có một danh phận nào để được xem là “xứng đáng”: là người ngoại, là phụ nữ, không thuộc dân được tuyển chọn. Thế nhưng, bà lại nhân ra và tuyên xưng Đức Giêsu là “Con vua Đavít”, Đấng Cứu Độ mà nhiều người Do Thái chưa nhận ra.

- Một người mẹ đau khổ và đầy tình yêu: Bà đến với Đức Giêsu vì con gái đang bị quỷ ám. Bà không xin cho mình, nhưng xin cho con. Tình yêu dành cho con đã giúp bà vượt qua mọi rào cản để tìm đến Đức Giêsu. Đức tin của bà không thể tách rời khỏi tình yêu và trở thành hình ảnh đẹp về lời cầu nguyện chuyển cầu.

-Không bỏ cuộc trước sự thinh lặng của Chúa: Đức Giêsu dường như không đáp lại lời bà. Nhưng bà không quay về; bà vẫn tiếp tục kêu xin. Đức tin đích thực không chỉ được thể hiện khi lời cầu xin được đáp ứng, mà còn khi ta tiếp tục tin trong lúc chưa thấy câu trả lời. Thiên Chúa thinh lặng không có nghĩa là Thiên Chúa vắng mặt.

-Kiên trì đến cùng: Bà “kêu mãi”, đến mức các môn đệ khó chịu và xin Đức Giêsu cho bà đi. Đức tin của bà không phải là một cảm xúc nhất thời, nhưng là sự bám víu kiên trì vào Đức Giêsu.

-Khiêm nhường và phó thác: Trước lời nói có vẻ khắc nghiệt về “chó con”, bà không tự ái, không tranh cãi hay đòi quyền lợi. Bà khiêm nhường chấp nhận thân phận nhỏ bé và thưa: “Thưa Ngài, đúng thế, nhưng mà lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn từ bàn chủ rơi xuống.” Bà không nhìn vào sự nhỏ bé của mình, nhưng nhìn vào sự lớn lao của lòng thương xót Chúa.

Ba lần bà dường như bị từ chối: Đức Giêsu thỉnh lặng, các môn đệ muốn loại bà ra, và cuối cùng chính lời của Đức Giêsu cũng đặt bà vào vị trí của một “chó con”. Thế nhưng, cả ba lần, bà đều không rút lui. Bà không xem sự từ chối trước mắt là một bản án cuối cùng, nhưng lại coi đó như một lời mời gọi tiến thêm một bước nữa. Bà có khả năng đọc đúng sự trì hoãn của Thiên Chúa: đó không phải là sự bỏ rơi, nhưng là một thử thách của lòng tin. Bà không lùi mà tiến gần hơn: từ đứng xa kêu lên, đến "phủ phục" ngay trước mặt Người.

-Một đức tin biết đối thoại và nài xin: Bà không chỉ im lặng chịu đựng, nhưng dám đối thoại, dám nài xin và dám bám lấy Đức Giêsu cho đến cùng. Điều này gợi nhớ đến ông Ápraham mạnh dạn cầu xin cho thành Xơđôm (St 18) và ông Giacóp vật lộn với Thiên Chúa (St 32). Đức tin lớn lao không phải là cam chịu thụ động, nhưng là một lòng tin đủ mạnh để tìm kiếm, đối thoại và phó thác.

-Người được Đức Giêsu khen là có “lòng tin lớn lao”: Đây là một điểm đặc biệt trong Tin Mừng Máthêu. Trong khi các môn đệ nhiều lần bị gọi là “kém tin” (Mt 6,30; 8,26; 14,31; 16,8;

17,20), người phụ nữ ngoại giáo này lại được Đức Giêsu khen: “Này bà, lòng tin của bà mạnh thật!” (Mt 15,28).

Có thể tóm tắt những điểm nổi bật của người đàn bà Ca-na-an như sau:

ĐAU KHỔ – TIN – KÊU XIN – KIÊN TRÌ – KHIÊM NHƯỜNG – PHÓ THÁC – ĐƯỢC CHÚA ĐÁP LỜI.

Bà đến với Chúa vì con gái, nhưng trong cuộc gặp gỡ ấy, chính bà lại được Đức Giêsu làm cho “lớn lên” trong đức tin. Phép lạ không chỉ xảy ra nơi người con được chữa lành, mà còn xảy ra trong tâm hồn người mẹ: từ một người ngoại trở thành mẫu gương đức tin.

Đức tin của bà không dựa vào chỗ đứng hay công trạng, mà dựa vào một trái tim biết khiêm tốn kêu xin và kiên trì tin tưởng.

Qua câu chuyện này, Đức Giêsu cũng mở ra cho các môn đệ và Hội Thánh một chân trời rộng lớn hơn: lòng thương xót và ơn cứu độ của Thiên Chúa không bị giới hạn bởi dân tộc, biên giới hay những tiêu chuẩn của con người.

2. Nếu cầu xin mãi mà không được, có phải là thiếu lòng tin? Còn con, lòng tin sẽ thay đổi thế nào?

Nhiều người dễ rơi vào một lối suy nghĩ đơn giản: **“Không được ơn là vì thiếu lòng tin.”** Cách hiểu này có thể vô tình biến Thiên Chúa thành một Thiên Chúa chỉ “thưởng – phạt” theo mức độ lòng tin của con người.

-Hãy trở lại với người đàn bà Ca-na-an. Bà đâu có được đáp lời ngay. Bà gặp sự thỉnh lạng của Đức Giêsu, sự ngăn cản của các môn đệ và cả lời nói về “chó con”. Nếu “không được là vì thiếu tin”, thì đến câu 26 bà đã có đủ lý do để kết luận mình thiếu đức tin, hoặc tệ hơn, kết luận Thiên Chúa không thương

mình. Nhưng điều Tin Mừng cho thấy là ngược lại: chính *khoảng thời gian không được đáp lời* mới là nơi đức tin của bà được tôi luyện và lộ ra là "lớn lao". Vì thế, đức tin không được đo bằng việc ta xin gì cũng được, nhưng bằng việc ta có tiếp tục tin tưởng khi chưa được như ý hay không.

-Thứ hai, "không được ơn vì thiếu lòng tin" là một lối rút gọn nguy hiểm. Kinh Thánh có đầy những người đức tin lớn mà vẫn không được ơn theo ý mình xin:

+Chính Đức Giêsu trong vườn Ghết-sê-ma-ni cầu xin: “Xin cho con khỏi uống chén này”, nhưng Người vẫn đón nhận cuộc thương khó. Không ai có thể nói Người thiếu lòng tin.

+Thánh Phaolô xin ba lần cho "cái dằm trong xác thịt" được lấy đi (2 Cr 12,7-9), nhưng không được, chỉ được câu trả lời: "ơn Ta đủ cho con."

+ Ông Gióp kêu than và tìm kiếm câu trả lời giữa đau khổ. Nhưng câu trả lời cuối cùng không phải là một lời giải thích về mọi đau khổ, mà là sự hiện diện của chính Thiên Chúa.

Vì thế, **đừng vội đồng hóa đau khổ, bệnh tật hay việc không được như ý với tội lỗi hoặc sự kém lòng tin**. Đau khổ là một phần của thân phận con người với những giới hạn, yếu đuối và bất tất của kiếp người thân tro bụi.

"Được ơn" và "có đức tin" là hai trục khác nhau. Gán ghép chúng lại với nhau, dù với ý tốt để khích lệ ai đó "tin mạnh hơn", thực ra rất dễ biến thành một gánh nặng tội lỗi giả tạo đè lên người đang đau khổ: họ không chỉ chịu đựng điều họ đang xin (bệnh tật, khó khăn, mất mát) mà còn phải tự trách mình vì "chưa đủ tin".

Vậy làm sao để có lòng tin?

Có lẽ câu hỏi không nên là: **“Làm sao để con tin đủ mạnh để Chúa ban điều con xin?”**

mà là: **“Làm sao để con vẫn tin khi chưa được, và ngay cả khi có thể sẽ không bao giờ được như con xin?”**

Đó chính là đức tin mà người đàn bà Ca-na-an, Đức Giêsu trong vườn Ghếtsemani và Thánh Phaolô đã biểu lộ.

-Tin không phải là biết trước kết quả, mà là tin tưởng vào Thiên Chúa. Người đàn bà Ca-na-an không biết Đức Giêsu sẽ chữa con mình hay không. Bà chỉ biết Người là Đáng đáng để bà quỳ trước mặt. Đức tin trước hết của bà là bám vào Thiên Chúa, không phải bám vào một kết quả mong muốn.

-Đức tin lớn lên trong những khoảng trống. Khi Chúa dường như thinh lặng, ta không nhất thiết phải hiểu ngay điều Ngài đang làm. Chính sự chờ đợi trong tin tưởng có thể làm cho tâm hồn ta rộng mở hơn trước Thiên Chúa.

-Đức tin có thể đi cùng với việc không hiểu và không được đáp ứng theo ý mình. Đức Giêsu đã cầu xin: “Xin cho con khỏi uống chén này”, nhưng rồi phó thác: “Xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha.” Tin không phải là ép Thiên Chúa làm theo ý mình, mà là phó dâng cả điều mình khao khát lẫn kết quả cho Ngài.

-Trong thực hành, khi đang mang một điều tha thiết cầu xin mà chưa được đáp, con không cần phải “cố tin cho mạnh hơn”. Hãy tiếp tục kêu xin, tiếp tục tiến gần Chúa thay vì rút lui, và hãy để chính thời gian chờ đợi trở thành những giờ phút gặp gỡ Thiên Chúa, chứ không phải là thời gian chờ được ban.

Cuối cùng

Đức tin không phải là tin rằng Chúa chắc chắn sẽ làm điều con muốn;

Đức tin là tin rằng, dù Chúa làm hay không làm điều con muốn, con vẫn có thể phó thác đời mình cho Ngài.

Và đó có lẽ điều sâu xa nhất đoạn Tin Mừng này muốn nói với chúng ta: người đàn bà Ca-na-an **không chỉ tin vào một phép lạ; bà tin vào chính Đức Giêsu.**

Tâm Tình Viết theo Tin Mừng Mt 15,21-28

Trong Tin Mừng Mt 15,21-28, người đàn bà Ca-na-an là một trong những nhân vật rất nổi bật về đức tin, lòng kiên trì và sự khiêm nhường.

Con đặc biệt chú ý đến câu 22:

“Lạy Ngài là con vua Đa-vít, xin đủ lòng thương tôi ! Đứa con gái tôi bị quỷ ám khổ sở lắm !”

Đây là lời kêu xin của một người mẹ đau khổ và đầy tình yêu thương. Bà đến với Đức Giêsu vì con gái đang bị quỷ ám. Nỗi đau của con trở thành nỗi đau của mẹ. Bà không xin gì cho bản thân, nhưng xin cho con. Chính tình yêu đã thúc đẩy bà vượt qua mọi rào cản để tìm đến Đức Giêsu, dù bà là một người ngoại giáo.

Từ đó, con tự hỏi: Nếu một người mẹ có thể cầu xin cho đứa con đang đau khổ, thì trong chiều ngược lại, người đang đau khổ có thể cầu xin cho những người đang đau khổ vì mình hay không?

Con nghĩ là có.

Người bệnh không chỉ cầu nguyện cho chính mình được chữa lành, nhưng còn có thể cầu nguyện cho cha mẹ, vợ con, anh chị em, họ hàng và những người thân quen đang lo lắng, đang khóc, đang kêu xin Chúa cho mình.

Trong quá trình hành nghề, con đã chứng kiến nhiều trường hợp người lớn tuổi suy sụp nghiêm trọng, thậm chí qua đời không lâu sau những biến cố đau buồn xảy đến với con cái: ốm đau, bệnh tật, mất mát, đổ vỡ... Có những người vì quá buồn khổ mà không ăn uống được, mất ngủ kéo dài, tinh thần suy sụp.

Điều đó làm con càng hiểu rằng: khi một người bệnh, không chỉ một mình người ấy đau khổ. Những người yêu thương họ cũng đau khổ theo.

Như trường hợp của con hôm nay, con biết có rất nhiều người đang lo lắng và khẩn cầu cho con. Nhưng thay vì để nỗi lo của họ trở thành một gánh nặng khác trên vai mình, con muốn trao chính nỗi lo ấy cho Chúa.

Con xin Chúa ban bình an cho cha mẹ, vợ con, anh chị em và tất cả những người đang lo lắng vì con. Con đặt sự bình an của họ vào tay Chúa và phó thác họ cho Ngài.

VII. ÔTC : Mời cả nhà nghe Ông Thợ Cày Đáp này nhé.

A- Những điểm nổi bật :

1. Những dân ngoại đến tiếp xúc với Đức Giêsu rất thoải mái đối đáp, tự nhiên hay đúng hơn là cái hồn nhiên trong tương quan ngôi vị con người với nhau. Như chuyện của ông Viên Đại Đội Trưởng (Mt 8,5) cũng vậy. Còn người có đạo chúng ta thì khúm núm, lê lét sợ sệt, kính nhi viễn chi, làm mất đi cái tương quan thân mật nghĩa tình Cha con, không còn nghĩa tình gia đình trong một ngôi nhà Chúa nồng nàn ấm cúng hạnh phúc hồn nhiên vui tươi. Thật đáng tiếc cho người có đạo chúng ta nhỉ !

2. Biến nỗi đau của con thành nỗi đau của mình. "*Lạy Ngài là con vua Đa-vít, xin đủ lòng thương tôi !*" ; "*Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi !*" Bà mẹ này đã kêu cầu Đức Giêsu thương mình, cứu mình... Không theo thói đời là Ngài ơ ! Mời Ngài về nhà tôi, cứu chữa con gái tôi bị quỷ ám, rồi tôi sẽ chiêu đãi Ngài cùng các đồ đệ bữa cơm rượu thịnh soạn, khi về còn có phong bì dày cộm, ầm túi đầy Ngài ạ !

3. Nỗi đau của người làm mẹ này tăng lên cao hơn khi mà Đức Giêsu "chẳng thèm" trả lời cho cái thứ hạng bét dân ngoại này "*nhưng Người không đáp lại lời nào*".

Nỗi đau lên thêm một bậc nữa, bị các môn đệ đề nghị xin Thầy đuổi bà ý về đi. Bà ý cứ bám đuôi lải nhải suốt làm nhức đầu buốt óc quá !

Dân ngoại thì châu rìa hay ra rìa đứng nhá, đừng hòng nhá : "*Thầy chỉ được sai đến những con chiên lại của nhà Ítraen*"

Và lại còn khốn cùng hơn nữa, theo thói quen thành kiến của người Do Thái, coi họ như chó "*Không nên lấy bánh dành cho con cái mà ném cho lũ chó con*". Bà mẹ này gánh chịu tất tần tật...

4. Cả nhà ơi ! Đây mới là chuyện Tin Mừng muốn nói đến. Tin Mừng đã làm nổi bật lên tấm lòng của người mẹ với đứa con ruột thịt của mình. Hình ảnh người mẹ này, tấm lòng của người mẹ này muốn nói cho chúng ta biết : đó là tấm lòng yêu thương của Thiên Chúa. Đức Giêsu Kitô hiện thân của tình yêu Thiên Chúa, một người mẹ đối với con cái của mình là nhân loại này, là những con người chúng

ta mang đầy những vết thương tội lỗi, bị muôn thế lực bên trong cũng như bên ngoài xâm xé, thâm nhập để rồi chúng ta trở nên tê liệt, kể như quý ám... vậy. Nhưng Chúa đã đón nhận lấy tất cả, nhận là của mình "*Tội lỗi của chúng ta, chính Người đã mang vào thân thể mà đưa lên cây thập giá, để một khi đã chết đối với tội, chúng ta sống cuộc đời công chính. Vì Người phải mang những vết thương mà anh em đã được chữa lành*" (1Pr 2,24).

B- Chuyện xin thiếu lòng tin :

Chuyện xin chẳng có gì xấu cả. Nó trở nên xấu tức là nó hạ phẩm giá tình yêu hay lợi dụng tình yêu.

- Anh chàng yêu cô nàng, nhà cô ấy giàu có, anh chàng hay ngỏ lời xin cái này, lại xin cái kia, tức là thuộc dân “đào mỏ” như thế còn gì là tình yêu nữa.

- Đến với Chúa và xin, hiểu rằng đến với Chúa là tỏ bày nỗi lòng của mình, như người con giải bày với Cha của mình. Cho hay không là tùy ý Cha. Bởi người Cha biết được quá khứ, hiện tại và tương lai của con. Cho con để con tốt hơn, hay cho con để con hủy diệt mình và người chung quanh thì có nên cho không hỏi người cha người mẹ ? Mới đầu hiện tại thì tốt lắm đấy, nghe có vẻ có lý lắm đấy nhưng rồi tương lai... lại là tai họa thì sao ?

- Khó khăn nghèo khổ về của cải vật chất, thuốc men bệnh tật ốm o... thì cứ áp dụng chuyện bánh hóa ra nhiều (Mt 15,36). Phép lại ngay trên bàn tay, biết mở ra. Chúa đâu mà ngồi đó phát chẩn cho từng người đến xin xỏ ?

- Cuối cùng đối khổ bệnh tật... ám ảnh chỉ vì sợ chết nên nằng nặc phải xin cho bằng được (cố gắng níu kéo sự sống). ít người trở nên nhân chứng Đức Tin ngay cái chết của mình ? Họ là chân phước... còn chúng ta là tay phước, cũng ngon rồi nhĩ !

Lời ngỏ của ÔTC :

1. Cả nhà chúng ta có phân biệt được **niềm tin**, **lòng tin** hay **Đức Tin** không nhĩ ? Đức Tin là gì ?

2. Chúng ta diễn tả các câu chuyện Tin Mừng thời Đức Giêsu đang sống (ba năm) với các ông tông đồ, môn đệ... có nên gọi Đức Giêsu là Thầy ; là Ngài, con vua Đa-vít ; có một thời ÔTC gọi là Đại Ca... Chỉ khi Đức Giêsu sống lại tỏ mình ra, lúc đó mới xưng hô : CHÚA. Bà Maria Mác-đa-la : Tôi đã thấy Chúa. Ông Tô-ma : Lạy Chúa, lạy Thiên Chúa của con... Có mấy người viết : Bà ngoại giáo này đến với Chúa Giêsu, Chúa đã thử thách bà, bà đã có đức tin mạnh mẽ nơi Chúa Giêsu, vì Chúa có thể làm những phép lạ... Đúng không ?

3. Khi viết hay nói nên tránh chữ PHẢI. Chúng ta phải, mình phải, tôi phải, ta phải... ra như bố buộc và truyền lệnh ? Không nên dùng chữ CHẤP NHẬN mà là ĐÓN NHẬN là tự nguyện hay hơn chứ ? Cậu thanh niên đến nhà thờ là tự nguyện vô nhà thờ và lên ghé trên ngai. Đón Nhận những khó khăn mất mát lỗ lã về phía mình...

4. Cuối cùng, ÔTC là người thu gom những câu Đáp và xếp vào theo từng nhóm. ÔTC sửa lỗi chính tả, câu văn một chút thôi. Chuyện cần đề ý nhất là mỗi tâm tình viết ra có đúng với đạo lý không thôi ? Vậy sau khi xếp thành

tập Cả nhà Sống Đức Tin, mỗi người chúng ta chịu khó đọc để học hỏi lẫn nhau và biết tâm linh của nhau nhé.

Xin cảm ơn cả nhà.

ÔTC.